

[Holmberg.]

skellige ting, bl. a. at garantikapitalen i praksis har været af ringe størrelse; og det er rigtigt, men det er muligt, at vi så skulle overveje i stedet for at afskaffe den at udbygge den. Jeg mener altså, at garantikapitalen må være en mere betydende faktor. Så vil jeg også nævne, at vi kan i alt fald drøfte, som også hr. Erling Jensen var inde på, om ikke alle indskydere kan blive garanter; men garantikapitalen — kapital i gåseøjne — skal selvfølgelig være noget større. Hvis det beløb, der bliver sat her, bliver overkommeligt og alle indskydere på den måde kan blive garanter og på den måde vise deres interesse for pengeinstituttet og på den måde få stemmeret, kan det i alt fald godt administreres, og det er en god demokratisk ordening.

Lovforslaget opretholder bestemmelsen om, at handelsministeriet skal udpege et medlem af sparekassernes bestyrelse, men ikke af bankernes. Der er åbenbart lang tradition bag her, men jeg er egentlig enig med hr. Erling Jensen i, at det er en ting, vi godt kan drøfte i udvalget.

Bestemmelsen om medarbejderrepræsentationen i sparekassernes bestyrelse svarer stort set til den, der fra 1. januar gælder for bankerne, og det giver mig ingen anledning til bemærkninger.

Til slut kun dette, at der er altså meget godt i det fremsatte lovforslag, og det er nu mit håb, at vi får skabt en lovgivning, der giver begge typer pengeinstitutter, såvel bankerne, som er aktieselskaber, som sparekasserne, som er selvejende institutioner, mulighed for fri udfoldelse til gavn for brugerne. Vi vil fra venstre tilsige velvillig udvalgsbehandling.

Dagmar Andreasen (RV):

På det radikale venstres vegne vil jeg gerne hilse dette lovforslag velkommen. I en tid, hvor det er vigtigt at få så stor en del af den opsparede kapital som muligt genudlånt til erhvervsinvesteringer, er det kun godt, at sparekasserne ikke længer behøver at stille særlige krav om sikkerhed i fast ejendom eller anden særskilt betryggende sikkerhed.

Vi tror på, at sparekasserne pr. tradition har en særlig mission over for mindre og nystartede virksomheder. De mindre erhvervsvirksomheder har vel nok været en

noget glemte gruppe i det danske samfund; det er først i det sidste par år, at der ligesom er kommet mere forståelse for, hvor stor en del af dansk erhvervsliv denne gruppe dækker. Det vil være overordentlig værdifuldt for den videre erhvervsudvikling i Danmark, hvis vi kan skabe det bedst tænkelige klima for, at folk med lyst, evne og ideer kan starte egen virksomhed, fordi det er vigtigt, at der hele tiden sker en tilvækst og en fornyelse inden for de produktive virksomheder, og her kommer vi ikke uden om, at pengeformidlingen spiller en væsentlig rolle.

Der sker i disse år store koncentrationer og sammenslutninger både inden for banker og sparekasser. Det er en naturlig udvikling, men også en udvikling, som har ført en vis angst hos låntagerne med sig, en angst for, at der ikke blev alternative lånemuligheder, hvis man af en eller anden grund ikke var vel anset hos den stedlige storbank. Sparekassernes ligestilling med bankerne bøder på denne udvikling.

Da bankerne er aktieselskaber, bestemmer aktieselskabsloven, hvordan ledelsen skal vælges. For sparekassernes vedkommende medfører lovforslaget en del ændringer. Vi har i dag nogle sparekasser, der er garant sparekasser, hvor garanterne på en generalforsamling vælger tilsynsråd og direktion, og så findes der ikke-garant sparekasser, hvor tilsynsrådet, der er selvsupplerende, vælger direktionen. Ifølge lovforslaget afskaffes selvsupplerende tilsynsråd og erstattes af repræsentantskaber, der vælges af indskydere og eventuelt garanter.

Fra det radikale venstres side har vi ikke noget principielt at indvende mod denne ændring. De selvsupplerende tilsynsråd har måske gjort det meget godt, men de er jo ikke, om jeg så må sige, i tidens ånd.

Nu drejer det sig bare om, at vi kan få lavet ordninger, der i praksis giver alle de indskydere, der har interesse i at deltage i valg af ledelse, mulighed for at gøre det, men på den anden side vil vi være betænkelige ved blot for princippernes skyld at lave en valgprocedure, som i praksis bliver dyr og besværlig at arbejde med, uden at den i øvrigt behøver at give os sikkerhed for, at den virker særlig demokratisk. Jeg har personlig svært ved at se, at § 11, stk. 4, kan omsættes i en enkel og håndterlig valgproce-